

ændret Ordning af, om jeg saa maa sige, den centrale Bestyrelse af disse store og for Staten meget kostbare Anstalter.

Det var ret ejendommeligt at høre et juridisk Medlem af Medicinalkommissionen, som i mange Aar har siddet i Justitsministeriet, udtale følgende: Indstillingerne fra Sindssygehospitalerne blev i Regelen fulgt, fordi man i Ministeriet savnede Kompetence til at skønne over Nødvendigheden af det foreslaaede. Saa stærkt et Udtryk brugte den Mand, der havde siddet som Embedsmand i netop den Del af Justitsministeriet, som har med disse Sager at gøre. Selvfølgelig overvejede Medicinalkommissionen, hvilke Raad man i saa Henseende burde give Justitsministeriet. Man vendte da Blikket mod Udlandet og erfarede, at f. Eks. i Sverige har man den Ordning, at der findes en Overinspektør, som rejser rundt til alle Sindssygehospitaller og Aandssvageanstalter; og han kommer der ikke paa en flygtig Visit, men bor der i Dage, modtager Klager, det være sig over Behandling; eller over Afslag med Hensyn til Optagelse, undersøger i det hele taget Forholdene og vender saa tilbage til sit Centrum, det Ministerium, under hvilket han sorterer, og i Forhandling med Ministeren og Ministeriets Personale tages Initiativet til Forandringer, dels af lægelig Natur og dels af administrativ Natur.

Jeg er tilbøjelig til at tro, at dette er den bedste Ordning af alle; men selvfølgelig kan der ogsaa oprettes et Tilsynsraad bestaaende af flere Medlemmer. Imidlertid vil jeg henlede den højtærede Justitsministers Opmærksomhed paa Forholdene i Sverige og i det hele taget bede ham overveje disse Ting.

Jeg skal give ham en yderligere kraftig Motivering derfor. I et af de Møder, som Medicinalkommissionen havde om disse Forhold; tillod jeg mig at henstille til Kommissionens Formand, at der fremskaffedes Oplysninger om, hvor store Sindssygehospitalernes Udgifter var pr. Dag pr. Patient. Da disse Oplysninger fremkom, viste det sig, at de var en Illustration af den mest forbausende, ja, jeg kan godt sige næsten forskrækkelige Art til Trangen til Reformen paa dette Omraade. Vi fik Tallene fra alle Hospitalerne, men jeg skal her kun sammenligne de to Sindssygehospitaller, som fuldt ud lader sig sammenligne, fordi de begge kun har tredie Forplejningsklasse. De, som har baade første, anden og tredie Forplejningsklasse, kan ikke umiddelbart sammenlignes, medmindre man er fuldstændig klar over Fordelingen af Udgifterne for de tre Klasser.

De to Sindssygehospitaller, som kun har tredie Forplejningsklasse, er Nykøbing S. og Viborg. Jeg skal kun nævne 3 Tal. I Viborg var i 1918—19 Udgiften til Lønninger pr. Dag pr. Patient 93 Øre, men i Nykøbing S. 1 Kr. 53 Øre; i Viborg var Udgiften til Forplejning 1 Kr. 16 Øre, men i Nykøbing 1 Kr. 91 Øre; og nu kommer det værste af alt: i Viborg kostede Brændsel og Belysning pr. Patient pr. Dag 95 Øre, men i Nykøbing S. 2 Kr. 67 Ø. Det vil sige, at i Nykøbing kostede for Aaret 1918 Brændsel og Belysning pr. Patient 977 Kr 22 Øre. Og saa drejer det sig endda her om en stor Anstalt, hvor Patienterne lever sammen paa fælles Sovestuer, fælles Opholdsstuer o. s. v. Hvis en Familie paa f. Eks. 5 Personer, der bebor en lille Villa, skulde bruge 977 Kr. pro Persona til Brændsel og Belysning, blev der meget lidt tilbage til de øvrige Livsnødheder. Jeg tror, den højtærede Justitsminister vil indrømme mig, at en saadan Oplysning som den, at der paa Nykøbing Sindssygehospital er medgaaet henvend 1 000 Kr. aarlig pr. Patient til Brændsel og Belysning, er et kraftigt Bevis paa, i hvilken Grad baade den højtærede Justitsminister og den højtærede Finansminister bør interessere sig for disse Forhold.

Jeg skal nævne et endnu mere grelt Eksempel, nemlig fra den saakaldte Sikringsanstalt ved Nykøbing, som blev planlagt sammen med det øvrige Hospital i 1913 og opførtes i 1915, og hvis Opførelse kostede mellem 200 000 og 300 000 Kr. Det var beregnet paa at optage 50 af de Sindssygepatienter, som var særlig farlige for deres Omgivelser, som man var bange for at have paa almindelige Sindssygehospitaller, fordi de havde impulsive Voldstendener og ofte udførte Overfald af den mest uhyggelige Art. Denne Sikringsanstalt har gennemsnitlig haft en Belægning af 18—20 Patienter, og nu skal jeg meddele den højtærede Justitsminister og Finansminister dens Budget. Det er for det kommende Finansaar 1921—22 anslaaet til 183 000 Kr., hvoraf 95 000 Kr. alene til Lønninger. Da Belægningen i det sidste Aar, som sagt, gennemgaaende har været 18—20 Patienter, vil man se, at Bevogtning og Forplejning af Sindssygepatienter i Nykøbing Sikringsanstalt antagelig vil beløbe sig til 10 000 Kr. aarlig pro persona. Det er mig bekendt, at denne Sikringsanstalt i Forbryderkredse populært gaar under Navnet „Hotel Sikkerheden“, og jeg skal indrømme, at med Hensyn til Priser og Takster er dette Hotel fuldt ud paa Højde med Tidens Krav; for 10 000 Kr. om Aaret kan man vel endnu